

Sygn. akt IV Ka 162/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu IV Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Leszek Matuszewski

Protokolant: p.o. staż. A. P.

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu A. K.

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2014 roku

sprawy B. K.

oskarżonego o przestępstwa z art. 222 § 1 kk , art. 178a § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w P. z dnia 19 grudnia 2013 roku w sprawie III K 684/13

Uchyla zaskarżony wyrok w całości i sprawę przekazuję do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu Poznań-Stare Miasto w P..

L. M.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy Poznań-Stare Miasto w P., wyrokiem z dnia 19 grudnia 2013 roku, sygn. akt III K 684/13, uwzględniając wniosek oskarżonego **B. K.** o dobrowolne poddanie się karze, uznał podsądnego za winnego tego, że w dniu 10 sierpnia 2013 roku w P. przy ulicy (...) naruszył nietykalność cielesną podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych K. J. funkcjonariusza Policji Wydziału Zabezpieczenia Miasta Komendy Miejskiej Policji w P. w ten sposób, że uderzył podudziem prawej nogi w przedramię lewej ręki wyżej wskazanego funkcjonariusza tj. przestępstwa z art. 222 § 1 k.k. i za to na podstawie powołanego przepisu i art. 35 § 1 k.k. wymierzył mu karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem świadczenia bezpłatnie kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie.

W tym samym wyroku, uznano podsądnego za winnego tego, że w dniu 10 sierpnia 2013 roku w P. na ul.(...) znajdując się w stanie nietrzeźwości kierował samochodem marki V. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym- badanie na zawartość alkoholu we krwi wykazało 1,79 promila alkoholu we krwi tj. przestępstwa z art. 178 a §1 k.k. i za to na podstawie art. 35 § 1 k.k. wymierzył mu karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem świadczenia nieodpłatnie kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin

Na podstawie art. 42 § 1 k.k. orzeczono wobec podsądnego zakaz prowadzenia w ruchu pojazdów mechanicznych wszelkiego rodzaju na 2 lat

Na podstawie art. 49 § 2 k.k. zobowiązano podsądnego tytułem świadczenia pieniężnego do zapłaty kwoty 500 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Sąd Rejonowy na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 §1 i 3 k.k. połączył wymierzone kary ograniczenia wolności i wymierzył oskarżonemu karę łączną 8 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem świadczenia nieodpłatnie kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin.

W ostatnim punkcie wyroku, na podstawie art. 624 § k.p.k., zwolniono oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych.

Z powyższym wyrokiem nie zgodził się **prokurator**, skarżąc wyrok na niekorzyść oskarżonego. Autor apelacji zarzucił orzeczeniu:

- obrazę przepisów prawa materialnego art. 178 a § 4 k.k. poprzez jego niezastosowanie, podczas gdy z ustaleń faktycznych wynika, iż B. K. popełnił zarzucony jemu w akcie oskarżenia występki z art. 178 a §1 k.k. i art. 178 a §4 k.k. w związku z art. 11 §2 k.k. będąc uprzednio skazanym za przestępstwo z art. 178 a § 1 k.k. wyrokiem Sądu Rejonowego w Złotowie z dnia 28 czerwca 2011 roku w sprawie II K 334/11 na karę 150 stawek dziennych grzywny o wartości 15 zł 1 stawka oraz zastosowano wobec niego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku, a orzeczenie to nie uległo zatarciu
- rażącą niewspółmierność kary wymierzonej oskarżonemu B. K. w postaci 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem świadczenia nieodpłatnie kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie za I czyn opisany w pkt I wyroku oraz kary 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem świadczenia nieodpłatnie kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie za II czyn orzeczenia zakazu dwóch lat prowadzenia w ruchu lądowym pojazdów mechanicznych, świadczenia pieniężnego w kwocie 500 złotych na Fundusz Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej i kary łącznej w wymiarze 8 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem świadczenia nieodpłatnie, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie, mimo, że wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonemu oraz wzgląd na cele wychowawcze i zapobiegawcze kar, a także potrzeba kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, uzasadniają stosowanie kary surowszej.

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora zasługuje na uwzględnienie, skutkując uchyleniem zaskarżonego wyroku w całości do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy przypomina, że Sąd I instancji rozstrzygając w przedmiocie złożonego w trybie art. 387 k.p.k. wniosku oskarżonego o wydanie wyroku skazującego i wymierzenie mu określonej kary lub środka karnego bez przeprowadzenia postępowania dowodowego, jest przede wszystkim zobowiązany sprawdzić zaistnienie in concreto wszystkich warunków dopuszczalności tego rodzaju dobrowolnego poddania się odpowiedzialności karnej, wskazane w przepisie art. 387 §1 k.k. Wyrok wydany w trybie konsensualnym musi odpowiadać także przepisom prawa materialnego. Wymierzona kara musi zaś mieścić się w granicach sądowej swobody wymiaru kary.

Z taką sytuacją nie mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Sąd I instancji (co zresztą sam przyznał na stronie 6 pisemnych motywów zaskarżonego wyroku) błędnie uznał, że zachowanie podsądnego przypisane mu w punkcie 2 wyroku, wypełnia znamiona art. 178 a §1 k.k. Z okoliczności sprawy wynika zaś, że oskarżony został uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Złotowie z dnia 28 czerwca 2011 roku, sygn. akt II 334/11, które nie uległo zatarciu (k.50). Autor apelacji ma rację, że zachowanie oskarżonego powinno zostać zakwalifikowane w oparciu o przepis art. 178 a §4 k.k. Sąd meriti wymierzył zatem oskarżonemu karę w trybie dobrowolne poddanie się przezeń odpowiedzialności karnej w oparciu o przyjęcie nieprawidłowej i co istotne- łagodniejszej kwalifikacji prawnej.

Prokurator ma rację, wskazując na rażącą łagodność wymierzonych oskarżonemu sankcji karnych. Sąd I instancji, uwzględniając kary zaproponowane przez oskarżonego, nie rozważył w sposób staranny okoliczności obciążających

Podsądnego, kładąc przesadny nacisk na podjęcie pracy przez oskarżonego i przeproszenie pokrzywdzonego. Należy podkreślić, że oskarżony zdecydował się po raz kolejny popełnić przestępstwo prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości. Co więcej, prowadził samochód w stanie silnej nietrzeźwości, kilkakrotnie przekraczającym dopuszczalny ustawowy próg zawartości alkoholu w organizmie. Mimo licznych apeli w mediach, tego rodzaju zachowania przestępcze są niestety, plagą społeczną i stanowią poważne zagrożenie dla życia i zdrowia uczestników ruchu drogowego. Względy prewencji ogólnej i indywidualnej wymagają zatem zdecydowanej reakcji organów wymiaru sprawiedliwości. Oskarżony nadto zachowywał się bardzo agresywnie wobec zatrzymujących go policjantów, dając tym samym świadectwo swojego zuchwalstwa i pogardy dla porządku prawnego. Prokurator, przywołując fakty obciążające podsądnego, słusznie poddał w wątpliwość to, czy dotąd wymierzone sankcje nieizolacyjne skutecznie wpłynęły na postawę oskarżonego, który po raz kolejny popełnił występki w opisanych okolicznościach.

W tym stanie rzeczy Sąd odwoławczy musiał uchylić zaskarżony wyrok i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi Instancji. Ponownie rozpoznając sprawę, Sąd I instancji wyda wyrok w trybie art. 387 § 1 k.p.k., jedynie wówczas gdy zostaną spełnione ustawowe przesłanki i zgodnie z przepisami prawa materialnego, a także wymierzy oskarżonemu sankcje karne, starannie uwzględniając dyrektywy sądowego wymiaru kary.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy:

uchylił zaskarżony wyrok w całości i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu Poznań-Stare Miasto w P..

SSO Leszek Matuszewski